

af Lovhjemmel for Ydelse af lignende Hjælp til Børn af Enkemænd som den, der kan ydes Børn af Enker, har man anset det for rettest samtidig at foreslaa forskellige andre Ændringer i Loven, der i Tidens Løb har vist sig paakrævede, og har derfor udarbejdet et helt nyt Lovforslag til Afløsning af de i Øjeblikket gældende Love om dette Spørgsmaal.

Hvad særlig angaar Ydelse af Hjælp til Børn af Enkemænd, finder man, at Hustruens Død i høj Grad vanskeliggør Familiens Stilling til Skade for Børnene, dels ved Tabet af den Biindtægt, som hun ofte tilfører ved eget Arbejde, dels og navnlig ved den Opløsning af Husførelsen og Hjemmets øvrige Forhold, der let indtræder, saafremt en Enkemand ikke kan forskafe sig fornøden fremmed Medhjælp, hvortil han som Regel vil savne tilstrækkelige Midler.

Med Støtte i forskellige skønsmæssige Ansættelser har man anslaaet Statskassens Udgift efter nærværende Lovforslag til ca. 2 Mill. Kr. aarlig; for Regnskabsaaret 1918—19 var Statskassens tilsvarende Udgift ca. 650 000 Kr.

Angaaende de øvrige Ændringer, som man har fundet Anledning til at foreslaa, skal man henvise til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Foruden de Ændringer, der skyldes Forslaget om ogsaa at yde Understøttelse til Børn af Enkemænd, foreslaas det under Hensyn til det nugældende Prisniveau at forhøje Formuegrænsen fra 4 000 Kr. til 8 000 Kr. og Indtægtgrænserne, der ved Lov af 4. Marts 1918 blev forhøjet: i København og Frederiksberg fra 533 Kr. 33 Øre til 800 Kr., i Købstæderne og Marstal samt Landkommuner med bymæssige Bebyggelser med over 2 000 Indbyggere fra 466 Kr. 66 Øre til 700 Kr. og i andre Landkommuner fra 400 Kr. til 600 Kr., til: i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 1 800 Kr., i Købstæderne, Marstal samt Landkommuner, der ved sidste almindelige Folketælling havde mindst 2 000 Indbyggere, 1 600 Kr. og i andre Landkommuner 1 400 Kr., ligesom Tillægget for hvert Barn under 14 Aar — for hele Landets Vedkommende — foreslaas forhøjet fra 100 Kr. til 200 Kr.

Da man finder, at det bør være en Ret for Enkemænd og Enker, hvis Formue og Indtægt ikke overstiger de foran anførte Grænser, at oppebære Bidrag i Henhold til nærværende Lov, foreslaas Bestemmelsen i

den nugældende Lovs § 1, 2det Stykke, 2det Punktum om, at det undtagelsesvis under særlige Omstændigheder ved Kommunalbestyrelsens Skøn kan afgøres, om en Enke, hvis Formue og Indtægt er under Grænserne, skal anses for trængende, udeladt.

Medens Understøttelserne hidtil har været ydet med de samme Beløb over hele Landet, nemlig i Henhold til Loven af 29. April 1913:

100 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 2 Aar,	80	-	-	-	-	-	12	-
60	-	-	-	-	-	-	14	-

og efter Loven af 4. Marts 1918 i Aarene 1918 og 1919:

150 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 4 Aar,	120	-	-	-	-	-	12	-
90	-	-	-	-	-	-	14	-

foreslaas det nu paa Grund af Prisniveauet at forhøje Understøttelsen til:

300 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 4 Aar,	240	-	-	-	-	-	12	-
180	-	-	-	-	-	-	14	-

forsaaavidt angaar København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, og til:

240 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 4 Aar,	180	-	-	-	-	-	12	-
120	-	-	-	-	-	-	14	-

forsaaavidt angaar alle øvrige Kommuner, idet man formener, at de dyrere Livsvilkaar i de førstnævnte tre Kommuner gør den foreslaaede Forskel i Taksterne nødvendig.

Efter den gældende Lovgivning bortfalder Understøttelsen bl. a., naar Moderen faar Understøttelse af Fattigvæsenet eller af en Hjælpekasse, der modtager Tilskud af Kommunekassen, eller af den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening, dog at Understøttelse til Moderen efter Fattiglovens §§ 44, 61 og 63 ikke medfører denne Virkning, ej heller Hjælp fra Hjælpekassen eller den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening i Anledning af Sygdom hos Moderen eller Børnene.

Da man maa anse det for ubilligt, at der ikke under særlige Forhold, naar uforudsete Udgifter indtræffer i den paa gældende Familie, kan ydes anden Hjælp af det offentlige, uden at Understøttelsen i Henhold til nærværende Lov derfor ophører, foreslaas det, at kun saadan Understøttelse af Fattigvæsenet, der medfører Fattighjælps Virkning, skal kunne